

TORONYIRÁNY

XIV. 25.

2020. június 21.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESETŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Évközi 12. vasárnap

Június 24. Keresztelő Szent János születése

Június 27. Szent László király

Uram, Istenem!

Téged hív az ember az ínség napjain,
és neked tartozik hálával
az örvendezés idején.

Milyen egyszerű dolog hálát mondani,
amikor minden nehézség nélkül belátjuk,
hogy jó és tökéletes ajándékokkal
halmozol el minket;
amikor maga a szív is készséggel belátja ezt,
és földhöz tapadt értelmünk is
hozzájárul azonnal.

De még boldogabb,
aki hálát ad akkor is,
ha élete szomorú marad.

Még boldogabb, aki hálát tud adni
akkor is, ha szíve elkeseredik és
lelke elsötétül, amikor a kétségek közt
hányódó értelem hitszegővé lesz,
és az emlékezet feledékennyé válik,
amikor a szeretet rémülten visszaborzad,
és az okosság ellenáll, nem is
büszkeségből, hanem kedvetlenségből,
- még boldogabb, aki ilyenkor is
hálát tud adni Istennek.

Mert az igazán szereti Istent.

Elmondhatja neki, a Mindentudónak:
„Uram, te mindent tudsz, azt is tudod,
hogy szeretlek téged!”

A szentmise olvasmányai

- 1. Jer 20,10-13** Az üldözést elszenvető Jeremiás próféta dicsőíti Istent, a történelem Urát, aki kezében van a végső igazságszolgáltatás.
- 2. Róm 5,12-15** Az ember bűne mindenki számára pusztulást jelent, Jézus megváltó művének hatása azonban méginkább mindenkire kiárad.
- 3. Mt 10,26-33** Jézus arra figyelmezteti követőit, hogy ne azoktól féljenek, akik fizikailag tudnak ártani, hanem azokkal szemben védekezzenek tudatosan, akik lelkileg és szellemileg tudnak kárt okozni.

Az isteni gondviselés

A gondviselést két végtelenbe nyúló koordináta szerint kell értelmeznünk: az örök élet és Isten országa követelménye szerint. Hamis szemlélet az, amely csak a földi bajok elleni védelmet keresi benne. A természetfölötti cél nem másította meg a természetet és nem helyezte hatályon kívül erőit. Annak a világnak kell elérni természetfölötti célját, amelyet Isten teremtett és amit az ember megél, mint örömeinek és szenvedésének forrását.

A gondviselésre való ráhagyatkozás nem passzív magatartás. Az Isten akaratában való megnyugvás nem azonos a bárgyú megadással. Krisztus azt követeli, hogy „keressük az Isten országát”. Isten országának alaptörvénye pedig a szeretet Isten iránt és az emberek iránt. Az isteni gondviselés nem végzi el helyettünk azt, amit velünk akar elvégeztetni, sem az egyéni, sem a közösségi életben. Isten országának keresése kötelességeink vállalását jelenti. A gondviselés elfogadása azonos ezzel a kérdéssel: mit kíván tőlem Isten most az örömben, bánatban, sikertelenségben, erőim tudatában, embertársaim szegénységének, bajának láttán? Hogyan kell Isten akaratát szerint alakítanom kapcsolataimat az egyes emberekkel, a közösséggel, a közösség erkölcsi, gazdasági politikai érdekeivel? Mi az Isten akaratát testi és szellemi képességeim kiművelésében, anyagi vállalkozásaimban, hogyan kell példát adnom az önfegyelméről, a lelki erőről, a szolgálatkészségemről, a hit megvallásáról, a betegség és halál elviseléséről?

Isten úgy vezeti az egyént és az egész emberiséget az örök cél felé, hogy közben alkalmat ad erőink kibontakoztatására. Nem mindegyikre, hanem azokra, amelyeket a teremtés céljával kapcsolatban meghatározott. Beiktatta a vak természeti erők hatását, az emberek segítségét és ártalmát is. Az örök életben lesznek olyanok is, akik ingyen kapták a boldogságot, mert nem volt alkalmuk földi tevékenységre, és lesznek olyanok is, akik szerencsétlenségük miatt egészen embertársaikra voltak utalva. A gondviselés kérdését a vallásos életben többnyire csak egyéni sorsunkkal hozzuk kapcsolatba. Ritkán esik szó arról, hogy Isten a gondviselést sokszor másodlagos eszközökkel valósítja meg: természeti erők és emberek közbeiktatásával. A hívőnek nemcsak az a feladata, hogy bízzék a gondviselésben, hanem méginkább az, hogy annak eszközévé váljék mások javára. Amikor egymásért dolgozunk, egymás tudatlanságát, szegénységét, nyomorát vagy szomorúságát enyhítjük, Isten tervét va-

Sören Kierkegaard

lósítjuk meg és az örök cél felé irányítjuk embertársainkat. Az apostolkodás, a hit terjesztése, a gyermekek vallásos nevelése és a jó példa mind az Isten országának és igazságának keresése.

Amíg az ember termelő eszközei tökéletlenebbek voltak, amíg inkább csak elfogadta, amit a természet adott, addig a gondviselésbe vetett bizalom lélektanilag egyszerűbb volt. Talán nem könnyebb, csak egyszerűbb. Ma az ember valóban uralkodni akar a természetben, megváltoztatja erőit, módosítja jelenségeit, kikényszeríti belőle az energiákat, s így akarja életét gazdagítani. Mondhatnánk, hogy többet vár magától, saját képességeitől, mint Istentől. A természet rejtett kincseinek, törvényeinek és az emberi képességeknek a Teremtőre való visszavezetése már bonyolult szellemi művelet.

A hitnek és a gondviselésbe vetett bizalomnak azonban megmarad a helye. Csak azt kell megértenünk, hogy a kulturáltabb ember hitének is kulturáltabbnak kell lennie. A műveltség alacsonyabb fokán az isteni beavatkozást oda helyezik, ahol az emberi tudás véget ér. A tudományosan képzett embernek azt kell megértenie, hogy Isten nem az első fizikai ok a jelenségek láncolatában, hanem világfeletti tényező. Ha a világot zárt egésznek veszem, akkor is magyarázatot követel arra, hogy miért van és miért ilyen törvények uralkodnak benne. Mi abban az Istenben hiszünk, aki öröktől fogva látta a természet jelenségeit és annak keretébe állította bele életünket. Mindent összehangolt természetfölötti célunk érdekében: a külső hatásokat, szabadakaratú döntéseinket, kéri imákat és a kegyelem megnyilatkozásait. Az ő számára a mi változó időnk az örök jelen. Amit ő öröktől fogva elhatározott, az a mi időnkben jelen van. Isten tehát a maga örök jelenében, azaz most is dönt felőlem, most hangolja össze életemet és üdvösségemet a természet folyásával és a közösség életével. Ezért atyai jóságának keresése, a segítségben való bizakodás mindig a jelen feladata. Valóban mondhatjuk tehát, hogy a gondviselésbe vetett hit leginkább a kéri imában nyilatkozik meg.

Amikor ma a gondviselésről beszélünk, akkor nemcsak azokat a nehézségeket kell érintenünk, amelyeket a különféle filozófiai irányzatok (deizmus, panteizmus, monizmus, materializmus) felvetnek, hanem azokat is, amelyek a természettudomány és a lélektan oldaláról jelentkeznek: az okság és a véletlen problémája, a világ esetlegessége, az anyagi törvények változatlansága, az emberi szabadakarat mibenléte stb. Az ellenvetések ellenére azonban az egyház a gondviselés válságát mint hittételt tanítja (I. vat. zs. DS 3003). De már előbb is elítélte azokat a nézeteket, amelyek az ember sorsának irányításában lényeges szerepet tulajdonítottak a kozmikus erőknél vagy az Istentől független gonosz hatalmaknak (DS 459, 790).

A gondviselésbe vetett hit ellen a legnagyobb nehézség kétségtelenül a rossz jelenléte a világban. A teremtmények iránt való isteni szeretet kifejtésénél már érintettük a kérdést. A fizikai és erkölcsi rossz egyenes következménye a véges természetnek és a teremtményi szabadakaratnak. Azonkívül a rossz elleni küzdelem, a megbocsátás, a türelem, főleg pedig a Megváltó megjelenése olyan színeket és értékeket visz bele a világba, amelyeket különben nem tudnánk elképzelni. A végső feleletet pedig abban kell keresnünk, hogy a földi élet előkészület az üdvösségre, s az emberi személy kialakulását a küzdelmes élet biztosítja. Az örök boldogság pedig túlradóan kárpótól a földi áldozatokért. A gondviselés titkos útjaira a magyarázatot csak a végítélet adja meg. Itt még meg kell elégednünk a hit világosságával. Krisztus kijelentésein kívül hivatkozhatunk a Jelenések könyvére, amely Istent mindvégig úgy mutatja be, hogy ő áll a földi történet mögött, s mindent abszolút hatalommal vezet a cél felé. Az élet könyvét a Bárány nyitja fel, s a történelem vége az ő győzelme. A végső célt csak abban lehet kifejezni, hogy Isten „újja alkot mindent” (Jel 21,5). Ott világos lesz az is, hogy Isten valóban szerette azt az embert, aki neki nem nyújtott semmit, aki önmagában nem volt szeretetre méltó. A földi küzdelem, a munka, a szenvedés és a kegyelem végül mégis az isteni dicsőség részesévé teszik. Isten a kinyilatkoztatásban erre kötelezte el magát, ezt valósítja meg, mint végső célunkat. Ezért az egyház ma is bizalommal ismétli az apostol szavait: „Alázkodjatok meg Isten súlyos keze alatt, hogy annak idején felmagasztaljon titeket. Minden aggasztó gondot bízatos rá, mert ő gondot visel rátok” (1Pt 5,6).

Gál Ferenc

Beszéljünk a gyermeknek Istenről (12.)

II. Milyen értékeket tisztelnek a mai fiatalok?

Mintha a legfrissebb újságcikkeket olvasnánk. Azonban az első idézet Szókratésztól való (Kr. e. 470-399), a második Hésziódosztól (Kr. e. 720), a harmadik egy egyiptomi szerzetestől (Kr. e. 2000), az utolsó pedig több, mint 3000 éves, Babilon romjai között találták egy égetett agyagtáblán. Ez bizonyítja, hogy minden nemzedék hajlamos azt hinni, hogy az utána következő nem áll az előző szintjén: ez egy Szókratésznál jóval ősbibb közhely. Óvakodnunk kell az effajta megállapításoktól. Furcsa korban élünk: hazánkban soha nem volt még ilyen tehetséges a fiatalok, és soha nem becsültük még ennyire alá. Sok felnőtt beszél meggondolatlanul a fiatal nemzedék értékvesztéséről és hangoztatja valóságként saját elképzeléseit a tizenévesek viselkedéséről.

És ha kicsit jobban odafigyelünk a mai fiatalokra? Mert minden felmérés azt mutatja, hogy a megkérdezett tizenévesek erősen ragaszkodnak az úgynevezett hagyományos értékekhez. Egy felmérés szerint, melyet 1990 és 1993 között végeztek nyugat-európai fiatalok körében, fontossági sorrendben az első három érték számukra a család (81%), a munka (52%), és a barátság (41%). Ezután következik a szabadidő (36%), a vallás (20%), és a politika (10%). Megerősíti ezeket az eredményeket egy 1990-es vizsgálat, melyet a Don Bosco Társaság végzett Bretagne-i fiatalok körében: a család, a munka és a barátság alkotják a győztes hármast. Egyébként ahányszor csak volt alkalmam megkérdezni a tizenéveseket, akiket intézetem gondjaira bízta, arról, hogy mit tartanak lényegesnek, különösen fontosnak az életben, mindannyiszor meglepődtem klasszikus válaszaikon: hogy legyen megbecsült munkájuk, és hogy igazi családot alapíthassanak. Ezeknek a spontán adott válaszoknak arra kellene ösztönözniük minket, hogy felülvizsgáljuk bizonyos kijelentéseinket, melyeket a serdülők munka- és családfogalmáról mondtunk. Az ilyen kijelentéseket többnyire a mi generációnkhoz tartozó felnőttektől halljuk, akiknek legnagyobb része nem ismerte a munkanélküliség miatti aggodás gyötrelmeit, és nehezen tudja kritikus szemmel nézni a 68-as mozgalom következményeit.

A család

A serdülők számára a legfontosabb érték, vonatkoztatási pont a család, amelyben élnek, és amelynek alapításáról álmodnak. Azt mondják, előbbre valónak tartják a családjukat a barátaiknál. Persze ma ez egyre törékenyebb. A legkisebb körre leszűkült család: a szülők és a gyermekek (a nagyobb mozgékonyság következménye, a szétszóródás csökkentette a kötelék erejét a nagyszülőkkel és más rokonokkal) gyakran válik feszültségek, konfliktusok színterévé. Folyamatosan növekszik a válások száma: Franciaországban minden harmadik házasság válással végződik (Olaszországban minden negyedik) és Párizsban, amely ebben élen jár az országban, minden második család csonka, vagy élettársak és gyermekek alkotják.

Ennek ellenére a fiatalok még mindig nagyon tisztelik a családot, még azok is, akik sokat szenvedtek a válás tragédiájától. Ne felejtsük el, hogy a válás sosem könnyű a gyermekek számára. Szenvédést okoz és bizonytalanságot szül. Másrészt pedig a legfontosabb tulajdonság, amit a lányok 57%-a partnerétől megkövetel, s amely a fiúknál 43%-kal a második helyen áll a fontossági sorrendben: a hűség.

Napjainkban a családot újra az érzelmi biztonság elsődleges forrásaként tisztelik, sőt gazdasági téren is fontos szerepet ölt. A szülők pénzügyi segítségnyújtása a gyermekeknek most nagyon fontos, hiszen a társadalmi beilleszkedés, szakmai elhelyezkedés a fiatalok számára valóban nehéz lett.

A munka

Olyan korban, amelyben sok fiatal számára a munkanélküliség jelenti az első számú problémát, a munka továbbra is alapvető érték. Kétkednünk kell tehát azoknak a felnőtteknek a szavaiban, akiknek van munkájuk, s azt mondják, hogy a fiatalok nemzedéke a munkát, mint értéket elveti.

A perifériára szorult fiatalok legsürgetőbb kérését, amellyel nap mint nap találkozom, három szóban lehetne összefoglalni: „Adjatok nekünk munkát.” Határozottan visszautasítják a munkanélküli segílyt, és követelik helyüket a szakmai világban. Most, mivel a piacgazdaság a világméretű versenyképesség könyörtelen követelménye miatt nem képes mindenkinek helyet adni, sürgősen ki kell fejlesztenünk a társadalmilag hasznos gazdaságot, ha valóban helyet akarunk kínálni minden fiatalnak a társadalomban. Lényeges politikai döntésről van szó a XXI. század küszöbén. Talán nem azért kapja majd generációnk a legnagyobb szemrehányást, mert képtelenek vagyunk megállítani a munkanélküliség növekedését? Ismerjük be, hogy a technológiai változások gyorsasága, a határok megnyitása, amely lehetővé teszi, hogy a verseny világméreteken fejlődjön, és a pénzügyi és a gazdasági szféra szétválasztása valóban nagy csapást mért ránk. De kétségkívül azért is kapunk majd szemrehányást, hogy megpróbáltuk elhittetni az új nemzedékkel, hogy gazdasági természetű végzettről van szó, miközben mindez a mi politikai döntéseink következménye. Ugyanakkor rengeteg a kihasználatlan foglalkoztatási lehetőség a szociális gondoskodás területén. Az értékek hierarchiájában a fiatalok sokkal előbbre helyezik a munkát a szórakozásnál és a szabadidőnél. Arra ösztönöznek minket, hogy olyan társadalmat alkossunk, amelyben mindenki hasznosnak érezheti magát.

A barátság és a szerelem

Kétkedünk a felnőtteknek a serdülők szexuális életéről tett kijelentéseiben, hiszen sokszor ahelyett, hogy a valóságot tanulmányozták volna, saját elképzeléseiket vetítik ki. Nagyon sok esetben a serdülők szexuális téren elkövetett túlzásai csak a felnőttek képzeletében léteznek. Michel Fize, aki számos adatgyűjtést végzett serdülők körében, mivel nem osztja azt a véleményt, hogy a szociológia tudománya íróasztalnál művelhető, azt mondja: „A fiúk és lányok továbbra is kötődnek az érzelmi értékekhez. Végtelenül nagy szükségük van a szeretetre és gyengédségre, hisznek a házasságban és arra vágnak; hogy egy nap saját családot alapítsanak, és gyermekeik legyenek. A talán túlságosan is elterjedt nézettel szemben, nem választják szét a szexet és az érzelmeket. Elmenni egy ellenkező neművel általában inkább jelenti azt: „vele lenni”, mint „vele csinálni”. Azért találkoznak, hogy beszélgessenek, eszmét cseréljenek és tervezgessenek. Együtt lenni, ez a céljuk.”

Minden vizsgálat cáfolja a szélsőségesen korai szexuális kapcsolatokat. Ugyanakkor be kell látnunk, hogy az utóbbi húsz évben két évvel alacsonyabb az első szexuális kapcsolatkor a fiatalok átlagéletkora, és hogy ma a fiatalokat erősen vonzza, hogy minél korábban létesítsenek szexuális kapcsolatot.

Mégis egyértelmű, hogy a fiatalok számára a szerelem a „nagy Szerelmet” jelenti (nagy Sz-szel). Társadalmunkban a pénz egyre nagyobb hatalmát érzékelve, a fiatalok jobban keresik a barátságot és a szerelmet, mint valaha.

(Folyt. köv.)

Jean-Marie Petitclerc

Vasárnapi jegyzet

Sosem egyedül

Milyen magányosak, tiszták e hegyi kövek itt, előttem, amíg a nap utolsó erejével a fény tartja fogva őket. Fehérek, némelyikén valóságos orom csúcsonul. Arcot tart az alkony sugarának. Az olaszok a múlt században figyeltek fel erre a jelenségre, és művészetükben nevet adtak neki: *alkonyköltészet*. Ami azt jelenti, hogy a lemenő nap utolsó ragyogása tompítja az éles vonalakat, összemossa a részleteket. Új fényt teremt, amely talán már nem ideáti...

Különös játéka ez a természetnek, lehetne akár esztétikai kategória, ha a szép maga elkülönülne, és feladná összefüggő jelenléteit. Nem adja fel, így aztán az alig egy órája hallott/hallgatott Mozart-sonáta, az 1786-ban hegedűre-zongorára írt Esz-dúr sem válhat el e szép-élménytől: a természettől, amelyben a szép-esemény keresztény jellel a Krisztus-eseményre mutat. A fiatalon elhunyt bécsi zeneköltő ezt a génjeiben hordozta – örömben, könnyben...

Lehajolok, fölveszek egy, az iménti esőtől megmosott követ: *Látod kövek szívében azt / a kicsi eresztet – hová visz / távlatban, nem végtelen felé? / Fehér szavaival még / eléd áll / a túlnani szépség, tudod / nélküle nincs értelem sem reménység.*

Minden egy pontra utal, és hozzá képest sem az időbeli, sem a térbeli művészet „nem igényelhet elsőbbséget magának”. Ez már a jezsuita teológus: H. U. von Balthasar megjegyzése, s óhatatlanul a Nobel-díjas, a múlt században hazánkba is látogató S. Quasimodo sorai zenélnék bele az alkonyatba: *Mind egyedül állunk a föld szívében / átdöfve a nap egy sugarától...*

Eddig is erről a pillanatról – pontról beszélünk, a rejtélyes, zárt világú metaforáról, a föld szívéről. Annyi antológiában olvasható a mindössze háromsornyi idézett vers, időtlenbe táguló zárószavaival: *és máris itt van az este*. Mi ez a kép? Több elemzést olvastam róla, magam is töprengtem a hermetikus iskola e példájáról, amíg végre kezembe került egy olasz esztéta „változata”, ami megerősített vélekedésemben: tán bizony a déli olasz versszerző gyermekkorában a Jézus Szíve kultuszban találkozhatott a föld szívével, amely nem Gaia istenasszonyra mutat, hanem Krisztus keresztén átdöfött Szívére, a valóban egyetlen pontra. S akkor már árvaságunk feloldása is megtörténik: ki-ki az üdvösség részese e Szívben, maga is sebzetten az égi Szeretet lándzsájától, ami nem vas, nem a kivégzés eszköze, hanem a békeségé.

Kétségtelen: szorongatott, üres világban él a mai kor embere, többen úgy vélik: Isten már semmit sem tehet. Miért ne tehetne, mielőtt végképp leszáll az este? A golgotai elsötétedés – a világ elsötétedése – az átdöfött Szív rövid időre megszakadt ritmusát adta jelül, hogy aztán fényesség borítsa el a történelmet. „Miért ne lehetne – írja Balthasar –, hogy (...) a haladásra és sikerre esküvő emberiséget (...) megragadjon Isten Lelke, és elvezeti ahhoz, amin kívül más nem érdemes arra, hogy időnek nevezzük? (...) Az ugyanis, amit világtörténelemnek nevezünk, csak 'törmelékrakása' a valódi időnek, amely átmenet (...) a Krisztusban megvalósuló üdvösség korába.”

Csönd – sugárzó Szív – meditálhat e Szívet tisztelő, aki tudja, amit Szent Ágoston tanított: „Az Írás nem parancsol mást, csak a szeretetet. Az értheti meg tévedés nélkül, az tudja megőrizni magában különösebb fáradtság nélkül a Szentírás szerzteágazóan sok értékét és gazdag tartalmát, akinek a szíve tele van szeretettel.”

A természet fehér köve: a teremtés szeretet-jele, Mozart zenéje a szeretet muzsikája, és létezik a szívedben olyan tetszés, amely „mennyei szeretet kenyeret ízel”, örömét leli az igazságban, az igazságosságban.”

Ismét csak Szent Ágostont kell hallgatni, aki meggyőződéssel mondta: „Szeress, és tégy amit akarsz!” Mert a természet és a kegyelem rendjében a szellemi élet erejének forrása a szeretet, áthatja a gondolatainkat és tettekre biztat. Így lesz magányosságunk krisztusi magány, életünk az ő életében való részesezés, amíg eljön az este...

† Tóth Sándor

hírek ..... információk

Megjelent a Toronyirány magazin idei második száma, mely tudósít a trianoni diktátum 100. évfordulója alkalmából rendezett emlékező szentmiséről, az óföldreáki zarándoklatról, mely a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra történő készülődés jegyében zajlott, valamint arról, hogy újabb előrelépés történt a „legszőgedibb szőgedi”, Bálint Sándor néprajzkutató boldoggá avatásának ügyében. Összefoglaló olvasható a gyulai Apór-búcsúról, az Almáskamaráson rendezett *A modern magyar katolikus politizálás arcképcsarnoka* című kötet bemutatójáról, az egyházmegye felsőoktatási intézményeiben történt változásokról, továbbá a CsaládKözPont Karantén kaland-játékáról. A kiadványban bemutatkozik a szegedi dóm új zeneigazgatója, Szamosi Szabolcs, aki az egyházzene, valamint az orgonajáték széles skáláját szeretné megismertetni a Dómba látogatókkal. A főpásztor válaszol rovatot követően Csongrád-Csanád megye nevének történetéről, a megye egykori püspökeiről, II. János Pál pápa születésének századik évfordulójáról számol be az egyházmegye magazinja, mely a közösségek életét bemutató Hírekkel zárul.

A Szegedi Tudományegyetem a társadalmi felelősségvállalás jegyében végezte a Szeged-Csanádi Egyházmegye fenntartásában működő szociális intézmények mintegy 160 alkalmazottjának és 600 ellátottjának koronavírus-szűrését. A Harmat utcai Bálint Sándor Szeretetotthonban kezdődött meg a szűrés június 8-án, majd másnap az értelmi fogyatékos és halmozottan sérült fiatalok számára fenntartott bentlakásos intézményben, a Kálvária Védőotthonban gyűjtötték a mintákat az SZTE szakemberei. Június 10-én Hódmezővásárhelyen a Badalik Bertalan Szociális Szolgáltatóban, június 11-én Újkígyóson a Szent Erzsébet Szeretetotthonban, június 12-én pedig Gerendáson a Szent József Szeretetotthonban végeztek tesztelést az SZTE munkatársai. A COVID-19 szűrését a Szegedi Tudományegyetem munkatársai ingyenesen végezték.

Június 15-én a Katolikus Házban (Dugonics tér 12.) megkezdődött a Belvárosi Plébánia napközis táborának első turnusa. Az „Állatok a Bibliában, avagy Állati jó tábor” mottójú programsorozatra 33 alsó tagozatos iskolás jelentkezett. Az öt napos táborban a gyerekek megismerkednek a Bibliában szereplő állatokkal, illetve az azokkal kapcsolatos történetekkel. A programokat kézműves foglalkozások, sportversenyek, asztalifoci bajnokság, túrázások, közös főzések, valamint kirándulások színesítik. A tábor második turnusa június 22-26-ig tart.

A Szent József Jezsuita Templomigazgatóság (Dáni János u. 3.) új rendházi közösségi tereinek megáldására a mai napon, Jézus Szentséges Szíve Főünnepe alkalmából a 10 órakor kezdődő szentmise keretében kerül sor. A szentmisére szeretettel várják a közösség tagjait, különösen is a támogatókat.

Kiskundorozmán, a Keresztelő Szent János templomban (Szent János tér 6.) június 21-én, azaz ma délután 5 órakor szentségimádás, majd 6 órakor Jézus Szíve-családok szentmiséje lesz. Minden „családtagot” és Jézus Szíve tisztelőt szeretettel várunk.

Hitéleti szakokra június 25-ig várja a jelentkezőket a Gál Ferenc Főiskola. A szegedi Teológiai Kar mellett Szarvason, Békéscsabán és Gyulán is indít államilag elismert diplomát adó a teológia, katekéta, hittanár, karitász, egyháztörténet BA és MA szakokat. Közvetlen a jelentkezés, belső alkalmassági felvételi lesz, nem kell emelt szintű érettségi és nyelvvizsga, az osztott (4-6 féléves) MA-hoz bármilyen alapidiploma megfelel. Állami ösztöndíjas vagy alacsony díjas képzések, külföldi ösztöndíjak, keresztény közösség, személyes vezetés, nyelvtanulás, nyelvvizsga lehetőség várja a katolikus fiatalokat és diplomásokat.

A Szeged-Csanádi Egyházmegye Gál Ferenc Főiskolája már egyetemenként fogadja a felvételizőket. A felvi.hu-n benyújtott jelentkezések sorrendje július 9-ig módosítható. A leendő egyetem kéri a jelentkezőket, hogy tartsák első helyen a GFF-t, vagy módosítsanak arra. A Gál Ferenc Egyetem személyre szóló figyelemmel, elmélyült képzésekkel várja az érdeklődőket.

A Szeged-Csanádi Egyházmegye Ifjúságpasztorációs Irodája július 6. és 10. között Domaszék-Zöldfáson rendezi hagyományos egyházmegyei nyári táborát. A koronavírus-járvány miatt az idén maximum ötven fiatal táboroztatására van lehetőség. Az előző évekhez hasonlóan a táborba érkezőknek rendelkezniük kell plébánosi, illetve egészségügyi nyilatkozattal. A szervezők kéri, hogy a résztvevők a plébánosi ajánlást szkennelve is küldjék el az ipc.szeged@gmail.com e-mail címre. A tábor költsége 10.000 forint, melyet átutalással, illetve a tábor első napján személyesen lehet befizetni. Jelentkezni június 28-ig lehet a www.ipcszeged.hu oldalon a XVII. Egyházmegyei Nyári Tábor fül alatt található űrlap kitöltésével.

Az újszegedi Árpád-házi Szent Erzsébet templom (Torontál tér 4.) liturgikus terének festése miatt a szentmiséket június folyamán a plébánia nagytermében tartják. Kivétel a vasárnaponként 9.30 perckor kezdődő családi szentmisék, melyek a templom melletti szabadtéren lesznek.

A közelmúltban jelent meg a berlini Duncker & Humblot Kiadó gondozásában annak a lexikon sorozatnak az első kötete, mely a Habsburg Birodalom püspökeinek életrajzát teszi közzé. A könyv szerzői között van Miklós Péter történész, a Toronyirány magazin állandó publicistája.

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia június 15-i hatállyal Vajda Norbertet nevezte ki a Katolikus Szeretetszolgálat főigazgatójának. Munkáját Kinde Kálmán gazdasági főigazgató segíti.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László
Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,
Cserny Szilvia, Kozma Gábor,
Szeberényi Klára, † Tóth Sándor
Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.